

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့်
ဦးချစ်လွင်တို့၏ရှေ့တွင်

ဦးမြသိန်းပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၄ အရ စွဲဆိုမှု- တိုင်ကြားစွပ်စွဲ
ချက်သည် မှန်ကန်ပြီး အများပြည်သူကောင်းကျိုး
အတွက် တိုင်ကြားစွပ်စွဲခြင်းဖြစ်ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉ ၏ ပထမကင်းလွတ်ချက်တွင်
အကျုံးဝင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးတရားခံနှစ်ဦးသည် ကျေးရွာဆေးပေးခန်း၊
စာကြည့်တိုက်၊ လမ်းပြုပြင်ခြင်းစသည့် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို စိတ်ပါ
ဝင်စားစွာ လုပ်ကိုင်နေကြသူများဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်သည်။
အမှုတွဲပေါ်ပေါက်ချက်အရ တရားခံများ တိုင်ကြားသည့်အချက်သည်

* ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၉။
+ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၄၃ (ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၈-၁၂-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးထိုင်) ၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၀၈
ဦးမြသိန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ဒေါ်ရွှေရည်၏ လုပ်ငန်းတာဝန်နှင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်နေသည်။
၎င်းတို့တိုင်ကြားချက်သည် မမှန်ကန်သော ကြောင်းခြင်းရာပေါ်
မူတည်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ကျောင်းနှင့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား
များ၏ ကောင်းကျိုးအတွက် သဘောရိုးဖြင့် တိုင်ကြားသည်ဟု
တရားခံ၏ တင်ပြချက်သည် အကြောင်းအကျိုးခိုင်လုံနေသည်။
သို့ဖြစ်၍ မူလ ရုံး တရားခံများက ဒေါ်ရွှေရည်အပေါ် စွပ်စွဲတိုင်ကြားမှု
ပြုခြင်းသည် အများပြည်သူအကျိုးအတွက် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၍
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၉ ပထမကင်းလွတ်ချက်တွင်
အကျုံးဝင်သည်။ ဤအခြေ အနေတွင် ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်အား
တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ ပြစ်မှု၊
ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်းသည် ဥပဒေ နှင့်ညီညွတ်မျှတ မှန်ကန်သည်ဟု
မဆိုနိုင်ပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးပို
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံ (၁) အတွက် - ဒေါ်သင်းသင်းမြ
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ရှေ့နေချုပ်ရုံး
- အယူခံတရားခံ (၂) အတွက် - ကိုယ်တိုင် (မလာ)

နွားထိုးကြီးမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၄၀/၂၀၀၇ တွင် တရားခံ ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်တို့အပေါ် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ အလုပ်မဲ့ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ
ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်တို့က မကျေနပ်

၍ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးသို့ အယူခံ/ပြင်ဆင်
မှုများလျှောက်ထားရာ အကျဉ်းနည်းပလပ်ခဲသည်။ ယင်းအမိန့်ကို
မကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်
မှုအမှတ် ၆၄၃ (ခ)/၂၀၀၇ ဖြင့်တင်သွင်းရာ ပလပ်ခဲသဖြင့် အထူး
အယူခံခွင့်ရရှိရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေ (အထူး) အမှတ် ၇၂/
၂၀၀၈ ကိုလျှောက်ထားရာ အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာအား အထူး
အယူခံခံရုံးဖြင့် ပြန်လည်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“ အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ
လျှောက်ထားသူများဖြစ်သည့် ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်တို့
အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ အလုပ်မဲ့ထောင်
ဒဏ် (၁) နှစ်စီချမှတ်သည့် မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို
ဆက်လက်အတည်ပြုသည့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)
၏ အမိန့်သည် မျှတမှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။”

အမှုမှာ နွားထိုးကြီးမြို့နယ်၊ ဇေဒိတ်ကျေးရွာအုပ်စု၊ တက်စီ
ကျေးရွာ မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဖြစ်သူ ဒေါ်ရွှေရည်အား
၎င်းရွာနေ ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်တို့က မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံ၍
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့တိုင်တန်းခဲ့သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းပညာရေးမှူး
ရုံးမှ စစ်ဆေးခြင်းကိုခံရ၍ ဒေါ်ရွှေရည်၏ဂုဏ်သိက္ခာညှိုးနွမ်းကျဆင်း
သဖြင့် မဟုတ်မမှန်တိုင်ကြားသူ ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်တို့အား
အရေးယူပေးရန် ဒေါ်ရွှေရည်က ဦးတိုက်လျှောက်ထားသောအမှု
ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်ချက်
အရ တရားလိုဘက်မှတင်ပြသည့် သက်သေခံချက်များတွင် ဆရာမ
ဒေါ်ရွှေရည်အပေါ် အယူခံတရားလို ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်တို့
တိုင်ကြားချက်များသည် မမှန်ကန်ကြောင်း သာမန်နှုတ်သက်သေခံ

ချက်သာရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတရားခံများနှင့် တရားခံပြသက်သေများ၏ ထွက်ချက်အရ ဒေါ်ရွှေရည်သည် ကျောင်းမှန်မှန်မတက်ခြင်း၊ အလှူရှင် ဦးအောင်ချို၊ ဒေါ်တင်တင်လှိုင်တို့လှူဒါန်းသည့် စာအုပ်များကို ကျောင်းသားများသို့ ရောင်းစားခြင်း၊ ကျောင်းသားများနှင့် ပတ်သက်သည့် ၎င်း၏လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် တလွဲအသုံးပြုခြင်း၊ ဒေါ်ရွှေရည်ဦးဆောင်၍ ကျေးရွာပိုင်အရာတော်မြေကို မမြင့်သန်းသို့ ရောင်းချခြင်းတို့ပေါ်ပေါက်၍ မူလရုံးတရားခံများ (အယူခံတရားလိုများ) ၏ တိုင်တန်းချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉ ရှင်းလင်းချက် (၄) ပထမခြွင်းချက်အရ ပြစ်မှုမမြောက်ကြောင်း၊ မူလရုံးသည် တရားလိုပြသက်သေများ၏ ထွက်ချက်များကိုသာ တစ်ဖက်သတ်သုံးသပ်ပြီး မူလရုံးတရားခံ (အယူခံတရားလို) များအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မူလရုံး အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုခဲ့သည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ အမိန့်သည် မျှတမှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း ဖြေဆို၍ အထူးအယူခံမှု အားလက်ခံကာ အယူခံတရားလိုများအား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့် ရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားလိုဘက်မှ သက်သေခံချက်များအရ တက်စီမူလတန်းကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ရွှေရည်သည် သင်ကြားရေးကို ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းတွင် ဝန်ထမ်းများ နှင့် အဆင်ပြေ၍ ကျောင်းစည်းကမ်းပိုင်းတွင် ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ဒေါ်ရွှေရည်၏ခင်ပွန်းသည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ပြီး ဝန်ထမ်းကို ၎င်း၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် ခိုင်းစေမှု မရှိခြင်း၊ ကျောင်းသားများထံမှ အလှူငွေအမျိုးမျိုး ကောက်ခံမှု မပြုခြင်း၊ ရန်ပုံငွေ၊ အလှူငွေများကို စာရင်းရှင်းတမ်းတွင် ရှင်းလင်း

ခြင်း၊ ကျောင်းနယ်နိမိတ်နှင့်ကပ်လျက်မြေအား ကျောင်းအကျိုး
ဆောင်အဖွဲ့၊ မိဘဆရာအသင်း၊ ရယက ဥက္ကဋ္ဌများနှင့်အတူ ရောင်းချ
ခဲ့ခြင်း၊ ရောင်းရငွေကို အလွဲသုံးစားမှုမရှိခြင်း၊ ကျောင်းအတွက်လျှူဒါန်း
သောစာအုပ်ကို ကျောင်းသားများသို့ရောင်းချသည်ဟု တရားခံဘက်မှ
တိကျစွာထွက်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိခြင်းတို့ကြောင့် ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်
တို့သည် ဒေါ်ရွှေရည်အပေါ် မမှန်မကန်စွပ်စွဲချက်များဖြင့် ပညာရေး
ဝန်ကြီးထံ တင်ပြတိုင်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ရွှေရည်၏ အသရေကို
နစ်နာစေတန်ရာသည်ကိုသိလျက် တိုင်ကြားခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်
ကြောင်း၊ တရားခံများ၏ပြုလုပ်မှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉
ပထမကင်းလွတ်ချက်၊ တတိယကင်းလွတ်ချက်တို့နှင့် အကျိုးမဝင်
ကြောင်း၊ တရားခံပြသက်သေများတွင် အချို့မှာ စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့
က စစ်ဆေးစဉ်ထွက်ဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ တရားရုံးရှေ့မှ ပြောင်းလဲ
ထွက်ဆိုခြင်း၊ အချို့သည် ဒေါ်ရွှေရည်အား မကျေနပ်သူများဖြစ်ခြင်း၊
တစ်ချို့မှာတစ်ဆင့်ကြားချက်အရ ထွက်ဆိုခြင်း၊ တရားခံပြသက်သေ
များ၏ ထွက်ဆိုချက်များသည် ဦးမြသိန်း၊ ဦးပေါစိန်တို့တိုင်တန်းချက်
နှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိခြင်း၊ မူလရုံးတရားခံများ၏ ပြုမူချက်များသည်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉ ပထမကင်းလွတ်ချက်နှင့် တတိယ
ကင်းလွတ်ချက်တို့နှင့် အကျိုးမဝင်ခြင်းတို့ကြောင့် တရားခံများအား
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ ပြစ်မှုပြစ်ဒဏ်စီရင်ခဲ့သည့် မူလ
ရုံးအမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်အား အတည်ပြုခဲ့သည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်
၏ အမိန့်တို့သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်၍ အထူးအယူခံမှုအား ပလပ်
သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားခံ ဒေါ်ရွှေရည်သည် ရုံးခေါ်စာအတည်ဖြစ်
သော်လည်း ရုံးရှေ့သို့လာရောက်လျှောက်လဲခြင်း မရှိပေ။

အမှုတွင် တက်စီကျေးရွာ မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး

၂၀၀၈
ဦးမြသိန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ဒေါ်ရွှေရည်သည် (၁) ကျောင်းပညာသင်ကြားရေးကိစ္စ၊ အုပ်ချုပ်ရေး
ကိစ္စများကို လုံးဝစိတ်ဝင်စားမှုမရှိဘဲ ၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းများသာ လုပ်ကိုင်နေခြင်း၊ (၂) တပည့်ကျောင်းသားများထံမှ
အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ အလှူခံခြင်း၊ ငွေကောက်ခံခြင်း၊ (၃)
ကျောင်းရန်ပုံငွေ အလှူငွေများကို မည်သည့်အခါကမျှ ၎င်းလုပ်သက်
ကာလတစ်လျှောက်လုံး အစည်းအဝေးစာရင်းရှင်းတမ်းများနှင့်
ရှင်းလင်းတင်ပြခြင်းမရှိဘဲ ကိုယ်ကျိုးအတွက်သုံးခြင်း၊ (၄) ကျောင်း
နယ်မြေ နယ်နိမိတ်နှင့်ကပ်လျက်တည်ရှိသော ကျေးရွာ ရယကရုံး
တည်ဆောက်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည့် ရွာပိုင်မြေအား ၎င်း၏သဘော
ဆန္ဒနှင့် (၅) သိန်းဖြင့် ရောင်းချကာ ကိုယ်ကျိုးအတွက်သုံးစွဲခြင်းတို့
ပြုလုပ်သည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် လိုအပ်သလို စိစစ်အရေးယူပေးပါ
ရန်နှင့် ကျေးရွာပညာရေးတိုးတက်ရေးကိုသာ အမှန်တကယ် ဂရုပြု
ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် ကျောင်းအုပ်တစ်ဦး အမြန်ဆုံးလဲလှယ်ပေးရန်
ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်တို့က ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ တိုင်ကြားခဲ့
သည်မှာ အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက်ပါသည်။ တိုင်စာအပေါ် တိုင်းပညာ
ရေးမှူးမှ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီး ဆရာမကြီးသည် စီးပွားရေးကောင်းသူ
ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအမြင်မကြည်လင်မှုကြောင့် တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်
ကြောင်းသုံးသပ်၍ ဆရာမကြီးအား အရေးယူအပြစ်မပေးသင့်
ကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။

ယင်းတိုင်စာအရ ဆရာမကြီး ဒေါ်ရွှေရည်တွင် ဂုဏ်သိက္ခာ
ညှိုးနွမ်းစေကြောင်း ဆရာမကြီးကတင်ပြပြီး တိုင်စာပါအချက်များ
မမှန်ကန်ကြောင်း သက်သေ ဦးစိန်ထွန်း (လိုပြ-၂)၊ ဦးအုန်းလှိုင်
(လိုပြ-၃)၊ ဦးညွန့်သောင်း (လိုပြ-၄)၊ ခင်မာစန်း (လိုပြ-၅)၊
မအေးအေးခိုင် (လိုပြ-၆)၊ ဦးယဉ်ထွေး (လိုပြ-၇) တို့အား တင်ပြ
ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

ထို့အတူ တရားခံများကလည်း ၎င်းတို့တိုင်ကြားချက်မှန်ကန်
ကြောင်း ကျေးရွာပညာရေးတိုးတက်စေလို၍ တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်
ကြောင်းကို သက်သေများပြုသခဲ့ရာ ဆရာမကြီး၏ကုန်စုံဆိုင်တွင်
အရက်သောက်ဘူးသူ ကိုဝင်းလွင် (ခံပြု-၃)၊ ကျောင်းမြေကွက်ဝယ်
ခဲ့သူ မမြင့်သန်း (ခံပြု-၄)၊ ကျောင်းသို့လှူသည့် ဗလာစာအုပ်ကို
ပိုက်ဆံပေးဝယ်ယူခဲ့ရသူ မဆန်းဝင်း (ခံပြု-၅)၊ ဒေါ်လှရင် (ခံပြု-၆)၊
ကျောင်းမြေကွက်ရောင်းသည်ကို မကျေနပ်သူ ဦးခို (ခံပြု-၇)၊
ဦးအောင်ငြိမ်း (ခံပြု-၉)၊ ဦးကျော်လှိုင် (ခံပြု-၁၇)၊ ဦးမောင်မောင်
(ခံပြု-၁၈)၊ သားသမီးများကို စာမလိုက်နိုင်ကြောင်းပြောပြီး ကျောင်း
ထုတ်ခံရသည့် ဒေါ်မြလွင် (ခံပြု-၁၀)၊ ဒေါ်ခင်အေး (ခံပြု-၁၁)၊
ဒေါ်ညို (ခံပြု-၁၂)၊ ဒေါ်မြစိန် (ခံပြု-၁၃)၊ ဒေါ်စန်းတင့် (ခံပြု-၁၄)၊
ဒေါ်ညို (ခံပြု-၁၆) တို့ကိုလည်းကောင်း ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများ ကျောင်း
မှန်မှန်တက် မတက်၊ တက်စီမူလတန်းကျောင်းသို့ သွားရောက်
စစ်ဆေးရာ ဒေါ်ရွှေရည် ကျောင်းမတက်ကြောင်း၊ ယခင်မြို့နယ်
အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း ဦးမြင့်ဆွေ
(ခံပြု-၁၉) ကိုလည်းကောင်း သက်သေအဖြစ် တင်ပြထွက်ဆိုသည်။
တရားခံဘက်မှ ခုခံတင်ပြချက်အား တရားလိုမှ ခိုင်မာစွာချေဖျက်
နိုင်ခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ တိုင်းပညာရေးမှူးရုံးမှ စစ်ဆေးစဉ်က
မထွက်ဆိုဘဲ တရားရုံးရှေ့တွင် ကျမ်းကျိန်ထွက်ဆိုခဲ့သော တရားခံ
ပြသက်သေများ၏ ထွက်ချက်ကို ယုံကြည်လက်ခံရပေမည်။ တက်စီ
မူလတန်းကျောင်းသည် မူလတန်းလွန်ကျောင်းဖြစ်သော်လည်း
ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ရွှေရည်သည် အတန်းကြီးများကို
မသင်ကြားဘဲ မူလတန်းကိုသာ ပညာသင်ကြားကြောင်း၊ ဒေါ်ရွှေရည်
သည် တောင်သူလုပ်ငန်းနှင့် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း၊ ကုန်စုံဆိုင်လုပ်ငန်း
နှင့် ထော်လာဂျီလုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်သူဖြစ်ကြောင်း၊ အစီရင်ခံ

စာနှင့် သက်သေထွက်ချက်များအရ ပေါ်ပေါက်သဖြင့် လုပ်ငန်းများ
ကို ခင်ပွန်းသည်က ပြုလုပ်သည်ဆိုသော်လည်း ဆရာမကြီး
ဒေါ်ရွှေရည်သည် ကျောင်းလုပ်ငန်းများကို စိတ်မဝင်စားဘဲ ၎င်း၏
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကိုသာ စိတ်ဝင်စားကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ
ကျောင်းမတက်ကြောင်း၊ တရားခံ၏ထုချေချက်သည် အမှုတွင်
လျော်ကန်သောသံသယဖြစ်စေသည်။ ကျောင်းနယ်နိမိတ်မြေနှင့်
ကပ်လျက်ရှိသည့် ရွာပိုင်မြေအား ရောင်းချခြင်းသည် ဒေါ်ရွှေရည်
တစ်ဦးတည်းသဘောဖြင့် ရောင်းချခြင်းမဟုတ်သော်လည်း
ဒေါ်ရွှေရည်ဦးဆောင်၍ ရောင်းချကြောင်း၊ ရောင်းချသည်ကို
ရွာသားအချို့သဘောမတူကြောင်း၊ ယခုအခါ ရွာမြေအဖြစ် ပြန်လည်
သိမ်းယူပြီးဖြစ်သည်ဟုပေါ်ပေါက်သည်။

တိုင်းပညာရေးမှူးရုံးမှ စစ်ဆေးရာတွင် ဆရာဦးယဉ်ထွေး
သည် ကျောင်းသူကျောင်းသားများထံမှ ဝါဆိုသက်န်းဆက်ကပ်
လှူကြေး၊ ဆရာကန်တော့ပွဲကြေး၊ အားကစားကြေး၊ အမ်အာစီကြေး၊
ကျောင်းဗလာစာအုပ်များအတွက် ငွေများကောက်ခံသည်ဟုထွက်ဆို
ပြီး ရုံးရှေ့တွင် ဌာနကသတ်မှတ်သည့်ငွေကြေးမှလွဲပြီး တစ်ခြား
ငွေကြေးကောက်ခံခြင်းမရှိကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့၍ ကျောင်းတွင်အမျိုးမျိုး
သော ငွေကြေးကောက်ခံမှုများရှိခဲ့သည်ဟုကား ကောက်ယူနိုင်ပါ
သည်။ ကျောင်းသို့လှူဒါန်းသောစာအုပ်များကို ရောင်းချခြင်းမရှိဘဲ
ကျောင်းသားများအား မည်သို့မည်ပုံခွဲဝေပေးကြောင်း၊ တရားလိုဘက်
မှ ခိုင်ခိုင်မာမာတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိ၍ လှူဒါန်းသောစာအုပ်များကို
ကျောင်းသားများအား ရောင်းချကြောင်း၊ တရားခံဘက်မှ တင်ပြချက်
သည် မှန်ကန်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်။

မူလရုံးတရားခံ (၂) ဦးသည် ကျေးရွာဆေးပေးခန်း၊
စာကြည့်တိုက်၊ လမ်းပြုပြင်ခြင်းစသည့် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို

စိတ်ပါဝင်စားစွာ လုပ်ကိုင်နေကြသူများဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်သည်။
အမှုတွဲပေါ်ပေါက်ချက်အရ တရားခံများ တိုင်ကြားသည့်အချက်သည်
ဒေါ်ရွှေရည်၏လုပ်ငန်းတာဝန်နှင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်နေသည်။
၎င်းတို့တိုင်ကြားချက်သည် မမှန်ကန်သော ကြောင်းခြင်းရာပေါ်
မူတည်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ကျောင်းနှင့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား
များ၏ ကောင်းကျိုးအတွက် သဘောရိုးဖြင့် တိုင်ကြားသည်ဟု
တရားခံ၏တင်ပြချက်သည် အကြောင်းအကျိုးခိုင်လုံနေသည်။
သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးတရားခံများက ဒေါ်ရွှေရည်အပေါ် စွပ်စွဲတိုင်ကြား
မှုပြုခြင်းသည် အများပြည်သူအကျိုးအတွက် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၍ ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၉ ပထမကင်းလွတ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်သည်။

ဤအခြေအနေတွင် ဦးမြသိန်းနှင့် ဦးပေါစိန်အား တရားရုံး
အဆင့်ဆင့်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ ပြစ်မှုပြစ်ဒဏ်စီရင်
ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မျှတမှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုအား ခွင့်ပြုသည်။ ဦးမြသိန်း
နှင့် ဦးပေါစိန်တို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ အလုပ်မဲ့
ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီချမှတ်ခဲ့သည့် မူလရုံးအမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်
အား အတည်ပြုခဲ့ကြသည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တို့၏အမိန့်အား
ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။